«Όσο μεγάλωνα προσδενόμουν όλο και περισσότερο στην ιδέα της επανάστασης»

«Όσο μεγάλωνα προσδενόμουν όλο και περισσότερο στην ιδέα της επανάστασης» γράφει η Leila Khaled στο αυτοβιογραφικό της βιβλίο *Ο λαός μου πρέπει να ζήσει* (1973) (1) εξηγώντας πως οι κοινωνικές και ιστορικές της εμπειρίες την οδήγησαν στον δρόμο της ένοπλης επαναστατικής πάλης. Ωστόσο, το κείμενο αυτό δεν είναι για τη Leila Khaled- την εμβληματική μορφή του αγώνα για τη χειραφέτηση της Παλαιστίνης-,ή τέλος πάντων όχι μόνο για αυτήν.

Το κείμενο αυτό γράφεται για εκείνες που κρατάνε ζωντανή σήμερα τη φλόγα της συγκρουσιακής αλληλεγγύης στην αντίσταση του Παλαιστινιακού λαού. Εκείνες που τυλίγουν υπερήφανα την καφίγια γύρω από το λαιμό τους και με διαφορετικά μέσα κάθε φορά, κι από διαφορετική θέση, παλεύουν μέσα από το διεθνές κίνημα ειρήνης και αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη.

Η Aysenur Ezgi Eygi τουρκικής καταγωγής πολίτης των ΗΠΑ, στις αρχές του περασμένου μήνα δολοφονήθηκε από ισραηλινά στρατεύματα κατά τη διάρκεια μιας συγκέντρωσης ενάντια στους ισραηλινούς εποικισμούς στη Μπέιτα, νότια της Ναμπλούς στη Δυτική Όχθη. Η Eygi ήταν 26 χρονών, ψυχολόγος που μόλις είχε ολοκληρώσει τις μεταπτυχιακές της σπουδές στις ΗΠΑ και ακτιβίστρια και μέλος του ISM (International Solidarity Movement). Η δολοφονία της, 23 χρόνια μετά τη φριχτή δολοφονία της Rachel Corrie (2) επίσης μέλους του ISM, προστέθηκε στον μακρύ κατάλογο βίαιης καταστολής του διεθνιστικού κινήματος αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη, η οποία σε ορισμένες περιπτώσεις έχει οδηγήσει και στις δολοφονίες ακτιβιστών και ακτιβιστριών. Μάλιστα, την ίδια ημέρα που δολοφονήθηκε η Aysenur Ezgi Eygi, λίγα χιλιόμετρα πιο μακριά, στη Ναμπλούς, δολοφονήθηκε από πυρά ισραηλινού στρατού η Bana Laboom- ένα κορίτσι 13 ετών- ενώ παρακολουθούσε από το παράθυρο του σπιτιού της μια συγκέντρωση διαμαρτυρίας παλαιστίνιων ενάντια στους εποικισμούς.

Από τη θέση της ευρωβουλεύτριας πλέον η Rima Hassan Mobarak, ακτιβίστρια δικηγόρος και μέλος της Ανυπότακτης Γαλλίας, παραμένει αφοσιωμένη ολόπλευρα στην υπόθεση της διεθνοποίησης της αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη απέναντι στη συστημική ισλαμοφοβία και στη λογοκρισία των κυρίαρχων μέσων ενημέρωσης σε διεθνή κλίμακα. Και αυτό το πράττει, όχι μόνο από την ασφάλεια του βουλευτικού γραφείου της στις Βρυξέλλες. Η Hassan, με την ιδιότητα της ευρωβουλεύτριας πραγματοποιεί από το καλοκαίρι περιοδείες, σε καταυλισμούς παλαιστινίων προσφύγων στη Βυρητό, στην Ιορδανία και στη Συρία, ενώ έχει επισκεφτεί τις περισσότερες πόλεις της Γαλλίας και άλλες

ευρωπαϊκές πόλεις συμμετέχοντας σε εκδηλώσεις και άλλες δράσεις αλληλεγγύης στην αντίσταση του παλαιστινιακού λαού. Γεννημένη το 1992 στην πόλη Νειράμπ της Συρίας, σε στρατόπεδο παλαιστίνιων προσφύγων, η Hassan προέρχεται από μια οικογένεια μορφωμένων παλαιστινίων που εκτοπίστηκαν στη Συρία μετά τη Νάκμπα το 1948. Αν και ζει στη Γαλλία από τα εννέα της χρόνια, κατάφερε να λάβει γαλλική υπηκοότητα κατά την ενηλικίωση της το 2010. «Άπατρις» μέχρι τα 18, η Hassan προσπάθησε να επισκεφτεί την Παλαιστίνη στα φοιτητικά της χρόνια αλλά εμποδίστηκε να επιβιβαστεί στο αεροπλάνο για το Τελ-Αβίβ στο αεροδρόμιο Σάρλ ντε Γκωλ. Η εμπειρία της αυτή ενίσχυσε το ενδιαφέρον της και τον προσανατολισμό στα νομικά και στις σπουδές στο διεθνές δίκαιο. Η Χασάν έχει δεχτεί πολλές απειλές κατά της ζωής της στο διαδίκτυο κι έχει στοχοποιηθεί από ισλαμοφοβική διαδικτυακή καμπάνια, δεχόμενη απειλές σεξουαλικής παρενόχλησης ενώ έλαβε και οπτικό υλικό που κατέγραφε παλαιστίνιους να υφίστανται βασανισμούς.

Παρόμοιες απειλές στο διαδίκτυο, όπως και σεξιστικά και μισαναπηρικά σχόλια, δέχεται και η Greta Thunberg, η οποία τον τελευταίο χρόνο έχει συλληφθεί τουλάχιστον τέσσερις φορές για τη συμμετοχή της σε εκδηλώσεις αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό. Πόσος δρόμος έχει διανυθεί από τότε που η νεαρή Γκρέτα φιλοξενούνταν στο εξώφυλλο της Vogue Σουηδίας ή ψηφιζόταν ως το νεότερο σε ηλικία «Πρόσωπο της χρονιάς» από το περιοδικό Time (2016);. Πριν από λίγες ημέρες ακυρώθηκε μία εκδήλωση αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη στο πανεπιστήμιο του Dortmund, στην οποία η Thunberg ήταν προσκεκλημένη ομιλήτρια. Η αστυνομία του Dortmund απέσυρε την άδεια για την πραγματοποίηση της εκδήλωσης, με τη δικαιολογία ότι η παρουσία της Thunberg θα έφερνε περισσότερους ανθρώπους από εκείνους που αρχικά είχαν δηλώσει ότι θα συμμετάσχουν. Βεβαίως, είχαν προηγηθεί διαμαρτυρίες Γερμανών πολιτικών – μεταξύ άλλων του Χριστιανοδημοκράτη Alexandre Throm- οι οποίοι ζητούσαν να της απαγορευτεί η είσοδος στη Γερμανία. Μετά από αυτή την εξέλιξη η Thunberg ανάρτησε βίντεο στον προσωπικό της λογαριασμό στο Instagram όπου ανέφερε ότι «Η Γερμανία απειλεί τους ακτιβιστές όταν αυτοί μιλάνε ενάντια στη Γενοκτονία και ενάντια στην κατοχή στην Παλαιστίνη».

Η μικρή σεφ Renad Attallah, έχει ξεπεράσει τους 450,000 ακόλουθους στον λογαριασμό της στο Instagram (renadfromgaza), όπου δημοσιεύει βίντεο στα οποία μοιράζεται την αγάπη της για τη μαγειρική και την ελπίδα της για μια καθημερινότητα χωρίς πόλεμο. Τα βίντεο της Renad αξιοποιούνται στο πλαίσιο καμπάνιας οικονομικής ενίσχυσης της κοινότητας της Γάζας, αλλά την ίδια στιγμή λειτουργούν και σαν ένα ημερολόγιο της ζωής της στη κεντρική Γάζα (Deir el-Balah). Η Renad συχνά γράφει για το σχολείο της που της λείπει, ενώ μοιράζεται πολλά από τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η ίδια αλλά και μέλη της της οικογένειας της με σημαντικότερο όλων τη εξαιρετική δυσκολία πρόσβασης σε δομές υγείας (2). Το χαμογελαστό της πρόσωπο ανοίγει μια χαραμάδα αισιοδοξίας σε μια συνθήκη συντριβής και καθημερινού τρόμου για όλα τα παιδιά του πολέμου στη Γάζα. Σε αντίθεση όμως με ό,τι συχνά συμβαίνει στα κοινωνικά δίκτυα, τα βίντεο της δεν αισθητικοποιούν ούτε σχετικοποιούν την κατάσταση που η δημιουργός τους βιώνει. Σε κάθε επωδό της η Renad καλεί όχι μονο σε ενίσχυση της ανθρωπιστικής βοήθειας, αλλά και σε διεθνιστική αλληλεγγύη στον αγώνα και στην αντίσταση του παλαιστινιακού λαού. Η Renad στις αναρτήσεις

υπενθυμίζει συχνά ότι η Παλαιστίνη δεν υποφέρει από κάποια ξαφνική και ανεξήγητη καταστροφή αλλά από μια επίθεση που στηρίζεται ολόπλευρα από τις ΗΠΑ και πολλές ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και που είναι επίσης η πιο ακραιφνής εκδήλωσης της βίας του νομιμοποιημένου από διεθνείς οργανισμούς και θεσμούς ισραηλινού απαρτχάιντ σε βάρος της Παλαιστίνης (4).

Σε πρόσφατη ανάρτηση της στον λογαριασμό της η Renad έγραψε:

«Αγαπητοί ευρωπαίοι και αμερικάνοι φίλοι, το να μας στέλνετε μηνύματα ευχόμενοι να είμαστε ασφαλείς και υγιείς, είναι το λιγότερο που περιμένουμε να κάνετε ως ανθρώπινα όντα. **Δεν υποφέρουμε από κάποια πανδημία ή φυσική καταστροφή, αλλά από μια επίθεση που υποστηρίζεται ολόπλευρα από τις κυβερνήσεις σας.** ».

Υπάρχουν βέβαια κι άλλες, εκατοντάδες που αντιστέκονται, τα ονόματα και τις προσωπικές διαδρομές των οποίων δεν μαθαίνουμε και ούτε πρόκειται να μάθουμε. Γυναίκες και θηλυκότητες που δολοφονούνται καθημερινά στο ισραηλινό απαρτχάιντ. Που θρηνούν καθημερινά την απώλεια των παιδιών τους και των οικείων τους προσώπων(5). Κορίτσια που δε θα προλάβουν να σπουδάσουν, που δε θα έχουν την ευκαιρία να καταγράψουν την εμπειρία τους, να την αναλύσουν ή να συμβάλλουν πολιτικά και οργανωτικά στο κίνημα για τη χειραφέτηση. Πώς δημιουργούνται οι πρωτοπορίες εξάλλου; Ποιές και πόσες χιλιάδες και με ποιούς τρόπους αποκλείονται με άμεσο και οριστικό τρόπο ακόμη και από το δικαίωμα να παλέψουν για το δίκιο τους;

Το υποκείμενο της επανάστασης δεν είναι μοναδικό και ενιαίο, είναι πολυπρόσωπο, αλλά σήμερα και από εδώ και εμπρός ένα από αυτά τα πρόσωπα του θα φοράει την καφίγια του.

1. Ολόκληρη η περίοδος αναφέρει: «Είχα αρκετούς συντρόφους. Ποτέ δε συνδέθηκα ιδιαίτερα συναισθηματικά με κάποιον άνδρα ωστόσο. Όσο μεγάλωνα προσδενόμουν όλο και περισσότερο στην ιδέα της επανάστασης». Η παραπομπή είναι από τη ψηφιοποιημένη αγγλική έκδοση του βιβλίου Leila Khaled, *My people shall live*, eds George Hajjar, Ontario, 1973, σ. 29 (*η συγκεκριμένη έκδοση κυκλοφορεί ελεύθερα στο διαδίκτυο). Το βιβλίο κυκλοφορεί σε ελληνική μετάφραση από τις εκδόσεις Α/συνέχεια.
2. Η Rachel Corrie δολοφονήθηκε τον Μάρτιο του 2003 κατά τη διάρκεια της συμμετοχής σε μία συγκέντρωση διαμαρτυρίας ενάντια σε επιχείρηση κατεδάφισης κατοικιών παλαιστίνιων στη Ράφα. Μια μπουλντόζα πέρασε πάνω από το σώμα της.
3. Οι IDF (Israel Defence Forces) ευθύνονται για τη σχεδόν ολοσχερή καταστροφή των υποδομών υγείας στη Γάζα. Έκθεση του ΟΗΕ που δημοσιεύθηκε στις 10.10.2024 το επιβεβαιώνει αυτό. Τα βρέφη και τα παιδιά υφίστανται με άμεσους και έμμεσους τρόπους τις πιο οδυνηρές συνέπειες της καταστροφής του συστήματος υγείας της Γάζας.
4. Όπως έγραψε και ο Νικόλας Κοσματόπουλος στην πύρινη του ανταπόκριση (Εφημερίδα των Συντακτών, 06.10. 2024) από την καρδιά της Βυρητού πρόκειται για κυβερνήσεις «συνένοχες σε εγκλήματα πολέμου».
5. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία που δημοσιεύονται από τη Gaza media source καθώς από τον

ΟΗΕ από τον περασμένο Οκτώβριο του 2023 έχουν σκοτωθεί 41,870 παλαιστινίοι μεταξύ των οποίων 16,756 παιδιά. Περισσότερα στη γραφιστική απεικόνιση του Al Jazeera

*Η φωτογραφία που συνοδεύει τη δημοσίευση είναι από τον λογαριασμό της Renad Attallah (renadfromgaza) στο instagram.